

Poco Allegretto.

Piben lyder, Trommen skraller, nu af sted til munter Dyst! Kort kun er den raske Alder, skynd dig

Landsmand för du falder, lev dit Liv med dobbelt Lyst, lev dit Liv med dobbelt Lyst.

2.

3.

4.

5.

Bange Sorg af Frygt for Döden Svinder ved Kartovens Larm.
 Blussende som Morgenröden Staaer Soldaten, spotter Döden,
 Möder Faren med sin Barm.

Feighed ved den lave Hytte Ængster med sit Hundehjæf.
 Rask Forandring! Dagligt Bytte! Helten hör i Dysten drage,
 Staa bag Busken, grønne Skytte! Den som Magten har, skal tage,
 Lad din Riffel, sigt og træf! Det er i Naturens Gang.

Stærke Löver ei forsage, Naar end Tigre paa dem sprang.
 Helten hör i Dysten drage, Den som Magten har, skal tage,
 Det er i Naturens Gang.

Ladi Dorskhed Bondemanden Tærsk Kornet paa sin Loe.
 Selv med sølvgraae Haar i Panden, Hylder jeg Soldaterstanden,
 Og i Teltet vil jeg boe. —

Af Samme.

Andante.

Stræn-ge Frue Lud-lam i Bjer-ge-nes Slot-te; Dig nu til hö-rer min

Skjæb - ne mit Liv; Naa - - dig Dig viis; ved Din fug - - tige Grot - - te knæ - ler en tro, en u - - lyk - - kelig

Viv. Ei for at vin - de Din Mam - men hun ban - ker dri - stig paa Ran - den af sneehvide Brønd;

vak - - lende hid og med Taa - - rer hun van - - ker for at af - be - - de den El - - skedes Synd. Vær nu ei gru - - som

tag hvad vi ei - - e, skaan kun hans Blod! Men hvis kun Blo - - det kan Syn - - den op - -

vei - - e: vel! til at døe for min Mand har jeg Mod.